

**SZCZEGÓŁOWE ZASADY WEWNĄTRZSZKOLNEGO SYSTEMU
OCENIANIA DOTYCZĄCE UCZNIÓW
Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ INTELEKTUALNĄ
W ZKPiG 20 W GDAŃSKU**

**A. DLA UCZNIÓW Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ INTELEKTUALNĄ
W STOPNIU LEKKIM**

I OGÓLNE ZASADY OCENIANIA

1. Ocenianie ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim opiera się na założeniach Indywidualnego Programu Edukacyjno – Terapeutycznego.
2. Ocenie podlegają wybrane umiejętności, uczeń jest oceniany za poczynione postępy i wysiłek wkładany w wywiązywanie się z obowiązków (nie tylko z efektów końcowej pracy), a nie na tle osiągnięć innych uczniów.
3. Oceny cząstkowe i oceny klasyfikacyjne śródroczne i końcoworoczne są ocenami wyrażonymi według skali przedstawionej w WSO w rozdziale V.
4. Na półrocze i zakończenie roku szkolnego uczniowie dodatkowo mogą otrzymać ocenę opisową wyników nauczania z poszczególnych przedmiotów.
5. Podstawą oceny postępów ucznia w nauce są opracowane dla niego wymagania edukacyjne na poszczególne przedmioty, edukacje, wiadomości i umiejętności, które powinien nabyć uczeń, są indywidualnie dobierane do możliwości i potrzeb każdego dziecka.
6. Ocena opisowa zawiera opis osiągnięć ucznia oraz wskazówki do dalszej pracy dla nauczycieli i rodziców. Informacje dla rodziców powinny mieć charakter opisowo – instruktażowy i opierać się głównie na konkretnych osiągnięciach ucznia. Niewielkie nawet postępy powinny być wzmacniane pozytywnie, natomiast brak postępów nie podlega wartościowaniu negatywnemu.
7. Podstawową zasadą oceniania tej grupy uczniów jest położenie akcentu na ocenę wkładu pracy i zaangażowania, a nie na poziom wiadomości i umiejętności.
8. Proces oceniania uwzględnia indywidualne możliwości ucznia. Naczelną zasadą jest stopniowanie trudności oraz praktyczne działanie.
9. Uczeń otrzymuje świadectwa promocyjne i świadectwa ukończenia szkoły na takim samym druku jak pozostali uczniowie danej szkoły.
10. Na arkuszach ocen uczniów z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim nad tabelą w części dotyczącej wyników klasyfikacji w danym roku szkolnym umieszcza się adnotację „uczeń/uczennica realizował(a) program nauczania dostosowany do indywidualnych możliwości i potrzeb na podstawie orzeczenia wydanego przez zespół orzekający działający w .....”, wpisując nazwę poradni psychologiczno-pedagogicznej, w której działa zespół, który wydał orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego. (zgodnie z Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 5 marca 2013 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie świadectw, dyplomów państwowych i innych druków szkolnych).

II SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCEN

<i>OCENA</i>	<i>OPANOWANIE UMIEJĘTNOŚCI I AKTYWNOŚĆ</i>	<i>POSIADANA WIEDZA</i>
celująca – poziom wymagań wykraczających poza program	<ul style="list-style-type: none"> -umiejętności wykraczają poza poziom wymagań -posługuje się zdobytymi wiadomościami i umiejętnościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych -osiąga sukcesy w konkursach, zawodach sportowych i innych - wzbogaca swą wiedzę lekturą 	-posiada wiedzę wykraczającą poza zakres materiału
bardzo dobra – poziom wymagań dopełniających	<ul style="list-style-type: none"> -aktywnie uczestniczy w lekcji, sprawnie posługuje się zdobytymi wiadomościami -rozwiązuje zadania dodatkowe -dociera samodzielnie do źródeł wskazanych przez nauczyciela -zawsze przygotowany do lekcji, odrabia prace domowe 	-opanował materiał przewidziany programem
dobra – poziom wymagań rozszerzających	<ul style="list-style-type: none"> - potrafi korzystać z zaprezentowanych na lekcji źródeł informacji - poprawnie stosuje zdobyte wiadomości -samodzielnie wykonuje typowe zadania teoretyczne i praktyczne -pod kierunkiem nauczyciela rozwiązuje zadania o większym stopniu trudności -zwykle przygotowany do lekcji, odrabia prace domowe 	-opanował materiał w stopniu zadawalającym
dostateczna – poziom wymagań podstawowych	<ul style="list-style-type: none"> -wykonuje typowe zadania wg schematów -pracuje chętnie na miarę swoich możliwości -wymaga ukierunkowania pracy przez nauczyciela -wymaga wielu przypomnień, powtórzeń, wsparcia ze strony nauczyciela -zazwyczaj przygotowany do lekcji 	-opanował podstawową wiedzę pozwalającą na zrozumienie najważniejszych zagadnień na poziomie nie przekraczającym wymagań zawartych w podstawach programowych
dopuszczająca – poziom wymagań koniecznych	<ul style="list-style-type: none"> -rozwiązuje zadania o niewielkim stopniu trudności -wymaga ciągłego nadzoru przy pracy 	-ma braki w opanowaniu podstaw programowych, ale nie przekreślają one możliwości uzyskania przez

	<p>-pracuje tylko przy wsparciu nauczyciela i pod jego kierunkiem</p> <p>-prowadzi zeszyt przedmiotowy</p> <p>-rozumie czytany tekst</p> <p>-nie jest aktywny na lekcji</p> <p>-często nie jest przygotowany do lekcji</p>	<p>ucznia podstawowej wiedzy z danego przedmiotu w ciągu dalszej nauki</p>
niedostateczna	<p>-nie jest w stanie nawet przy pomocy nauczyciela wykonać zadań o elementarnym stopniu trudności</p> <p>-nie wykazuje zainteresowania nauką</p> <p>-nie wykonuje prac domowych</p> <p>-zwykle jest nieprzygotowany do lekcji (brak zeszytu, podręcznika, przyborów itp.)</p> <p>-nie potrafi korzystać z pomocy wskazanych przez nauczyciela;</p> <p>-odmawia współpracy.</p>	<p>-nie opanował niezbędnego minimum podstawowych wiadomości i umiejętności, braki uniemożliwiają dalsze zdobywanie wiedzy z danego przedmiotu</p>

III ZASADY OCENANIA ZACHOWANIA

1. Kryteria ocen z zachowania są takie same jak dla wszystkich uczniów, z uwzględnieniem specyfiki niepełnosprawności intelektualnej w stopniu lekkim; dodatkowo uczniowie mogą otrzymać ocenę opisową.
2. Ocena z zachowania nie może mieć wpływu:
  - na oceny z zajęć edukacyjnych;
  - promocję do klasy programowo wyższej lub ukończenie szkoły.
3. Przy opisie zachowania należy brać pod uwagę:
  - zdolności nawiązywania pozytywnych kontaktów w klasie i poza nią;
  - umiejętność pracy w zespole;
  - udzielanie pomocy innym – opiekuńczość;
  - podejmowanie z własnej inicjatywy działań na rzecz klasy, szkoły;
  - dotrzymywanie obietnic i zobowiązań – reagowanie adekwatnie do sytuacji;
  - umiejętność opanowania własnych negatywnych emocji – złość, gniew, kłótność, płacz;
  - umiejętność ujawniania emocji pozytywnych – radość, życzliwość, spokój;
  - aktywność podczas zajęć;
  - pracowitość i obowiązkowość;
  - szanowanie godności innych osób;
  - życzliwość i uprzejmość w stosunku do innych;
  - umiejętność cieszenia się z sukcesów koleżanek i kolegów;
  - poszanowanie własności osobistej;
  - poszanowanie własności społecznej.

B. DLA UCZNIÓW Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ INTELEKTUALNĄ W STOPNIU UMIARKOWANYM

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (dz. u. z dnia 15 stycznia 2009 r.) ZAŁĄCZNIK 3

I OGÓLNE ZASADY OCENIANIA

1. Celem wychowania i nauczania powinno być wyposażenie ucznia w takie umiejętności, sprawności i nawyki, aby:
  - mógł porozumiewać się z otoczeniem w najpełniejszy sposób – werbalnie lub pozawerbalnie;
  - zdobył maksymalną niezależność życiową w zakresie zaspokajania podstawowych potrzeb dotyczących bezpieczeństwa;
  - był zaradny w życiu codziennym;
  - umiał sterować swoim zachowaniem, zarówno w miejscach publicznych jak i prywatnych, wobec osób bliskich i wobec obcych, mówić „nie” w zagrażających sytuacjach;
  - mógł uczestniczyć w życiu społecznym na równi z innymi członkami społeczeństwa, znając i przestrzegając ogólnie przyjęte normy zachowania.

II SPOSÓB OCENIANIA UCZNIĄ

1. Nauczyciele prowadzą zajęcia edukacyjne i stosują system oceniania zgodnie z Indywidualnym Programem Edukacyjno- Terapeutycznym.
2. Na każdym etapie edukacyjnym w szkole podstawowej i gimnazjum wyodrębnia się:
  - 1) zajęcia edukacyjne:
    - a) funkcjonowanie w środowisku,
    - b) muzyka z rytmiką,
    - c) plastyka,
    - d) technika,
    - e) wychowanie fizyczne,
    - f) etyka/religia;
  - 2) zajęcia rewalidacyjne.
3. Oceny cząstkowe i oceny klasyfikacyjne śródroczne i końcoworoczne są ocenami opisowymi.
4. Wyjątkiem jest religia/etyka, z której uczeń otrzymuje ocenę nominalną (*nauczanie religii jest realizowane zgodnie z rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 kwietnia 1992 r. w sprawie warunków i sposobu organizowania nauki religii w publicznych przedszkolach i szkołach (Dz. U. Nr 36, poz. 155, z 1993 r. Nr 83, poz. 390 oraz z 1999 r. Nr 67, poz. 753) oraz z rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 25 marca 2014 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków i sposobu organizowania nauki religii w publicznych przedszkolach i szkołach*).
5. Nauczyciel dokonuje okresowo (przynajmniej dwa razy do roku) wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia.
6. Nauczyciel wspomagający prowadzi odrębny dziennik zajęć indywidualnych.

7. Ucznia promuje się do klasy programowo wyższej uwzględniając specyfikę kształcenia tego ucznia, w porozumieniu z rodzicami (prawnymi opiekunami).
8. O ukończeniu szkoły przez ucznia postanawia na zakończenie klasy programowo najwyższej rada pedagogiczna, uwzględniając specyfikę kształcenia tego ucznia, w porozumieniu z rodzicami (prawnymi opiekunami).
9. Uczeń otrzymuje świadectwo ukończenia szkoły zgodnie z aktualnym rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej w sprawie świadectw, dyplomów państwowych i innych druków szkolnych.
10. Nawet niewielkie postępy ucznia powinny być wzmacniane pozytywnie, natomiast brak postępów nie podlega wartościowaniu negatywnemu.

III ZASADY OCENIANIA ZACHOWANIA

1. Ocena z zachowania jest oceną opisową
2. Ocena z zachowania nie może mieć wpływu:
  - na oceny z zajęć edukacyjnych;
  - promocję do klasy programowo wyższej lub ukończenie szkoły
3. Przy opisie zachowania należy brać pod uwagę:
  - zdolności nawiązywania pozytywnych kontaktów w klasie i poza nią;
  - umiejętność pracy w zespole;
  - udzielanie pomocy innym – opiekuńczość;
  - podejmowanie z własnej inicjatywy działań na rzecz klasy, szkoły;
  - dotrzymywanie obietnic i zobowiązań – reagowanie adekwatnie do sytuacji;
  - umiejętność opanowania własnych negatywnych emocji – złość, gniew, kłótność, płacz;
  - umiejętność ujawniania emocji pozytywnych – radość, życzliwość, spokój;
  - aktywność podczas zajęć;
  - pracowitość i obowiązkowość;
  - szanowanie godności innych osób;
  - życzliwość i uprzejmość w stosunku do innych;
  - umiejętność cieszenia się z sukcesów koleżanek i kolegów;
  - poszanowanie własności osobistej;
  - poszanowanie własności społecznej.

Edukacja uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim i umiarkowanym, jak także innych uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych opiera się na Indywidualnych Programach Edukacyjno – Terapeutycznych opracowanych przez zespół, na dany etap edukacji. Kształcenie wszystkich uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych dostosowane jest do potrzeb i możliwości psychofizycznych ucznia.

Indywidualny Program Edukacyjno – Terapeutyczny dla każdego ucznia opracowywany jest na podstawie orzeczenia wydanego przez Poradnię Psychologiczno – Pedagogiczną. Wzór IPET-u jest opracowywany na potrzeby szkoły przez nauczycieli wspomagających ZKPiG20 zgodnie z zaleceniami Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej nr 5 w Gdańsku (nie ma obligatoryjnego wzoru IPET-u).

Indywidualny program edukacyjno-terapeutyczny powinien uwzględniać zalecenia zawarte w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego oraz określać:

- zasadnicze informacje o uczniu wynikające z orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego oraz z wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia (m. in.: zakres dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb oraz możliwości psychofizycznych ucznia, mocne strony ucznia, trudności, funkcjonowanie w grupie),
- rodzaj i zakres zintegrowanych działań nauczycieli, wychowawców grup wychowawczych i specjalistów prowadzących zajęcia z uczniem - o charakterze odpowiednio rewalidacyjnym, resocjalizacyjnym lub socjoterapeutycznym (m. in. dostosowanie sposobu sprawdzania wiadomości i oceniania ucznia, cele terapeutyczne, edukacyjne),
- formy i metody pracy z uczniem, czyli indywidualnie zróżnicowane procedury osiągnięcia celów wykorzystujące mocne strony ucznia do realizacji celów edukacyjnych i terapeutycznych ,
- ustalone przez dyrektora przedszkola, szkoły lub placówki formy, sposoby i okres udzielania uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz wymiar godzin, w którym będą realizowane poszczególne formy pomocy,
- zajęcia rewalidacyjne i resocjalizacyjne oraz inne, stosownie do potrzeb ucznia,
- zakres współpracy nauczycieli, wychowawców grup wychowawczych i specjalistów z rodzicami ucznia,
- nauczyciel wspomagający dokonuje wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia co najmniej dwa razy w roku szkolnym,
- nauczyciel informuje rodziców o spotkaniach zespołu nauczycieli (co najmniej dwa razy w roku), wychowawców grup wychowawczych i specjalistów, opracowujących indywidualny program edukacyjno-terapeutyczny,
- nie stosuje się już określenia „upośledzenie umysłowe” tylko „niepełnosprawność intelektualna”.